

## 5. Системи лінійних диференціальних рівнянь.

## 5.1. Загальні положення.

## Система диференціальних рівнянь, що записана у вигляді

[illegible]

називається лінійною неоднорідною системою диференціальних рівнянь.

# Система

[illegible]

називається лінійною однорідною системою диференціальних рівнянь.

### Якщо ввести векторні позначення

$$x(t) = \begin{pmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \dots \\ x_n(t) \end{pmatrix}, \quad f(t) = \begin{pmatrix} f_1(t) \\ f_2(t) \\ \dots \\ f_n(t) \end{pmatrix}, \quad A(t) = \begin{bmatrix} a_{11}(t) & a_{12}(t) & \dots & a_{1n}(t) \\ a_{21}(t) & a_{22}(t) & \dots & a_{2n}(t) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1}(t) & a_{n2}(t) & \dots & a_{nn}(t) \end{bmatrix},$$

то лінійну неоднорідну систему можна переписати у вигляді

$$\mathbf{x}'(t) = A(t)\mathbf{x}(t) + \mathbf{f}(t),$$

а лінійну однорідну систему у вигляді

$$\mathbf{x}'(t) = A(t)\mathbf{x}(t) .$$

Якщо функції  $a_{ij}(t)$ ,  $f_i(t)$ ,  $i, j = \overline{1, n}$  неперервні в околі точки  $(x_0, t_0) = (x_1^0, x_2^0, \dots, x_n^0, t_0)$ , то виконані умови **теореми існування та єдиності розв'язку задачі Коші**, і існує єдиний розв'язок

$$x_1 = x_1(t), \quad x_2 = x_2(t), \quad \dots, \quad x_n = x_n(t),$$

системи рівнянь, що задовольняє початковим даним

$$x_1(t_0) = x_1^0, \quad x_2(t_0) = x_2^0, \quad \dots, \quad x_n(t_0) = x_n^0.$$

### 5.1.1. Властивості розв'язків лінійних однорідних систем

**Властивість 5.1.1.** Якщо вектор  $x(t) = \begin{pmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \dots \\ x_n(t) \end{pmatrix}$  є розв'язком лінійної однорідної системи, то і

$Cx(t) = \begin{pmatrix} Cx_1(t) \\ Cx_2(t) \\ \dots \\ Cx_n(t) \end{pmatrix}$ , де  $C$  - довільна стала скалярна величина, також є розв'язком цієї системи.

**Властивість 5.1.2.** Якщо дві векторні функції  $x_1(t) = \begin{pmatrix} x_{11}(t) \\ x_{21}(t) \\ \dots \\ x_{n1}(t) \end{pmatrix}$ ,  $x_2(t) = \begin{pmatrix} x_{12}(t) \\ x_{22}(t) \\ \dots \\ x_{n2}(t) \end{pmatrix}$  є розв'язками однорідної

системи, то і їхня сума також буде розв'язком однорідної системи.

**Властивість 5.1.3.** Якщо вектори  $x_1(t) = \begin{pmatrix} x_{11}(t) \\ x_{21}(t) \\ \dots \\ x_{n1}(t) \end{pmatrix}$ ,  $\dots$ ,  $x_n(t) = \begin{pmatrix} x_{1n}(t) \\ x_{2n}(t) \\ \dots \\ x_{nn}(t) \end{pmatrix}$  є розв'язками однорідної

системи, то і їхня лінійна комбінація з довільними коефіцієнтами також буде розв'язком однорідної системи.

**Властивість 5.1.4.** Якщо комплексний вектор з дійсними елементами  $u(t) + iv(t) = \begin{pmatrix} u_1(t) \\ \dots \\ u_n(t) \end{pmatrix} + i \begin{pmatrix} v_1(t) \\ \dots \\ v_n(t) \end{pmatrix}$

є розв'язком однорідної системи, то окремо дійсна  $u(t)$  та уявна  $v(t)$  частини є розв'язками системи.

**Визначення 5.1.1.** Вектори  $x_1(t) = \begin{pmatrix} x_{11}(t) \\ x_{21}(t) \\ \dots \\ x_{n1}(t) \end{pmatrix}$ ,  $x_2(t) = \begin{pmatrix} x_{12}(t) \\ x_{22}(t) \\ \dots \\ x_{n2}(t) \end{pmatrix}$ ,  $\dots$ ,  $x_n(t) = \begin{pmatrix} x_{1n}(t) \\ x_{2n}(t) \\ \dots \\ x_{nn}(t) \end{pmatrix}$

називаються **лінійно залежними** на відрізку  $t \in [a, b]$ , якщо існують не всі рівні нулю сталі  $C_1, C_2, \dots, C_n$ , такі, що  $C_1 x_1(t) + C_2 x_2(t) + \dots + C_n x_n(t) \equiv 0$  при  $t \in [a, b]$ .

Якщо тотожність справедлива лише при  $C_i = 0, i = \overline{1, n}$ , то вектори **лінійно незалежні**.

**Визначення 5.1.2.** Визначник, що складається з векторів  $x_1(t), x_2(t), \dots, x_n(t)$ , тобто

$$W[x_1(t), \dots, x_n(t)] = \begin{vmatrix} x_{11}(t) & x_{12}(t) & \dots & x_{1n}(t) \\ x_{21}(t) & x_{22}(t) & \dots & x_{2n}(t) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{n1}(t) & x_{n2}(t) & \dots & x_{nn}(t) \end{vmatrix}$$

називається визначником Вронського.

**Теорема 5.1.1.** Для того щоб розв'язки  $x_1(t), \dots, x_n(t)$  були лінійно незалежні, необхідно і достатньо, щоб  $W[x_1(t), \dots, x_n(t)] \neq 0$  у жодній точці  $t \in [a, b]$ .

**Теорема 5.1.2.** Загальний розв'язок лінійної однорідної системи представляється у вигляді лінійної комбінації  $n$  лінійно незалежних розв'язків.

**Властивість 5.1.5.** Максимальне число незалежних розв'язків дорівнює кількості рівнянь.

**Визначення 5.1.3.** Матриця, складена з будь-яких  $n$  лінійно незалежних розв'язків, називається фундаментальною матрицею розв'язків системи.

Якщо лінійно незалежними розв'язками будуть

$$x_1(t) = \begin{pmatrix} x_{11}(t) \\ x_{21}(t) \\ \dots \\ x_{n1}(t) \end{pmatrix}, x_2(t) = \begin{pmatrix} x_{12}(t) \\ x_{22}(t) \\ \dots \\ x_{n2}(t) \end{pmatrix}, \dots, x_n(t) = \begin{pmatrix} x_{1n}(t) \\ x_{2n}(t) \\ \dots \\ x_{nn}(t) \end{pmatrix},$$

тоді матриця

$$X(t) = \begin{pmatrix} x_{11}(t) & x_{12}(t) & \dots & x_{1n}(t) \\ x_{21}(t) & x_{22}(t) & \dots & x_{2n}(t) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{n1}(t) & x_{n2}(t) & \dots & x_{nn}(t) \end{pmatrix}$$

буде **фундаментальною матрицею** розв'язків.

Як впливає з попередньої теореми загальний розв'язок може бути представлений у вигляді

$$x_{одн}(t) = \sum_{i=1}^n C_i x_i(t),$$

де  $C_i$  - довільні сталі.

Якщо ввести вектор  $C = \begin{pmatrix} C_1 \\ C_2 \\ \dots \\ C_n \end{pmatrix}$ , то загальний розв'язок можна записати у вигляді

$$x_{одн}(t) = X(t)C,$$

де  $X(t)$  - фундаментальна матриця розв'язків.

### 5.1.2. Формула Якобі

Залежність визначника Вронського в довільний момент часу через значення в початковий момент має вигляд

$$W[x_1(t), \dots, x_n(t)] = W[x_1(t_0), \dots, x_n(t_0)] \exp\left(\int_{t_0}^t \text{Sp} A(t) dt\right)$$

і називається **формулою Якобі**.



## 5.2. Системи лінійних однорідних диференціальних рівнянь зі сталими коефіцієнтами.

### Система диференціальних рівнянь вигляду

$$\begin{cases} x_1'(t) = a_{11}x_1(t) + a_{12}x_2(t) + \dots + a_{1n}x_n(t) \\ x_2'(t) = a_{21}x_1(t) + a_{22}x_2(t) + \dots + a_{2n}x_n(t) \\ ..... \\ x_n'(t) = a_{n1}x_1(t) + a_{n2}x_2(t) + \dots + a_{nn}x_n(t), \end{cases}$$

де  $a_{ij}$ ,  $i = \overline{1, n}, j = \overline{1, n}$  - сталі величини, називається лінійною однорідною системою зі сталими коефіцієнтами.

У матричному вигляді вона записується

$$x'(t) = Ax(t).$$

### 5.2.1. Розв'язування систем однорідних рівнянь зі сталими коефіцієнтами методом Ейлера.

## Розв'язок системи шукаємо у вигляді вектора

$$x(t) = \begin{pmatrix} \alpha_1 e^{\lambda t} \\ \alpha_2 e^{\lambda t} \\ \dots \\ \alpha_n e^{\lambda t} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \dots \\ \alpha_n \end{pmatrix} e^{\lambda t}.$$

Підставивши в систему диференціальних рівнянь, одержимо

[illegible]

Скоротивши на  $e^{\lambda t} \neq 0$ , і перенісши всі члени вправо, запишемо

$$\left| \begin{array}{ccc} \dots & \dots & \dots \\ a_{n1}\alpha_1 + a_{n2}\alpha_2 + \dots + (a_{nn} - \lambda)\alpha_n & & \end{array} \right| = 0$$

Це рівняння, може бути записаним у векторно-матричній формі

$$\det(A - \lambda E) = 0$$

і воно називається **характеристичним (віковим) рівнянням**.

## Розкриємо його

$$\lambda^n + p_1\lambda^{n-1} + \dots + p_{n-1}\lambda + p_n = 0.$$

Алгебраїчне рівняння  $n$ -го ступеня має  $n$ -коренів.

Розглянемо різні випадки.

1. **Всі корені характеристичного рівняння  $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$  (власні числа матриці  $A$ ) дійсні і різні.**

Підставляючи їх по черзі в систему алгебраїчних рівнянь

[illegible]

одержуємо відповідні ненульові розв'язки системи

$$\alpha^1 = \begin{pmatrix} \alpha_1^1 \\ \alpha_2^1 \\ \dots \\ \alpha_n^1 \end{pmatrix}, \quad \alpha^2 = \begin{pmatrix} \alpha_1^2 \\ \alpha_2^2 \\ \dots \\ \alpha_n^2 \end{pmatrix}, \quad \dots, \quad \alpha^n = \begin{pmatrix} \alpha_1^n \\ \alpha_2^n \\ \dots \\ \alpha_n^n \end{pmatrix}$$

що являють собою **власні вектори**, які відповідають власним числам  $\lambda_i$ ,  $i = \overline{1, n}$ .

У такий спосіб одержимо  **$n$** - розв'язків

$$x_1(t) = \begin{pmatrix} \alpha_1^1 e^{\lambda_1 t} \\ \alpha_2^1 e^{\lambda_1 t} \\ \dots \\ \alpha_n^1 e^{\lambda_1 t} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_1^1 \\ \alpha_2^1 \\ \dots \\ \alpha_n^1 \end{pmatrix} e^{\lambda_1 t}, \quad x_2(t) = \begin{pmatrix} \alpha_1^2 e^{\lambda_2 t} \\ \alpha_2^2 e^{\lambda_2 t} \\ \dots \\ \alpha_n^2 e^{\lambda_2 t} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_1^2 \\ \alpha_2^2 \\ \dots \\ \alpha_n^2 \end{pmatrix} e^{\lambda_2 t}, \quad \dots, \quad x_n(t) = \begin{pmatrix} \alpha_1^n e^{\lambda_n t} \\ \alpha_2^n e^{\lambda_n t} \\ \dots \\ \alpha_n^n e^{\lambda_n t} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_1^n \\ \alpha_2^n \\ \dots \\ \alpha_n^n \end{pmatrix} e^{\lambda_n t} \dots$$

Причому оскільки  $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$  - різні, а  $\alpha^1, \alpha^2, \dots, \alpha^n$  - відповідні їм власні вектори, то розв'язки  $x_1(t), \dots, x_n(t)$  - лінійно незалежні, і загальний розв'язок системи має вигляд

$$x(t) = \sum_{i=1}^n C_i x_i(t).$$

Або у векторно-матричній формі запису

$$\begin{pmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \dots \\ x_n(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_1^1 e^{\lambda_1 t} & \alpha_1^2 e^{\lambda_2 t} & \dots & \alpha_1^n e^{\lambda_n t} \\ \alpha_2^1 e^{\lambda_1 t} & \alpha_2^2 e^{\lambda_2 t} & \dots & \alpha_2^n e^{\lambda_n t} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \alpha_n^1 e^{\lambda_1 t} & \alpha_n^2 e^{\lambda_2 t} & \dots & \alpha_n^n e^{\lambda_n t} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} C_1 \\ C_2 \\ \dots \\ C_n \end{pmatrix},$$

де  $C_1, \dots, C_n$  - довільні сталі.

2. Нехай  $\lambda = p \pm iq$  пара комплексно спряжених коренів.

Візьмемо один з них, наприклад  $\lambda = p + iq$ . Комплексному власному числу відповідає комплексний власний вектор

$$\begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \dots \\ \alpha_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} r_1 + is_1 \\ r_2 + is_2 \\ \dots \\ r_n + is_n \end{pmatrix}$$

і, відповідно, розв'язок

$$\begin{pmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \dots \\ x_n(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (r_1 + is_1)e^{(p+iq)t} \\ (r_2 + is_2)e^{(p+iq)t} \\ \dots \\ (r_n + is_n)e^{(p+iq)t} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (r_1 + is_1) \\ (r_2 + is_2) \\ \dots \\ (r_n + is_n) \end{pmatrix} e^{(p+iq)t}$$

Використовуючи залежність  $e^{(p+iq)t} = e^{pt} (\cos qt + i \sin qt)$ , перетворимо розв'язок до вигляду:

$$\begin{pmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \dots \\ x_n(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (r_1 + is_1)e^{pt}(\cos qt + i \sin qt) \\ (r_2 + is_2)e^{pt}(\cos qt + i \sin qt) \\ \dots \\ (r_n + is_n)e^{pt}(\cos qt + i \sin qt) \end{pmatrix} =$$

$$\begin{pmatrix} e^{pt}(r_1 \cos qt - s_1 \sin qt) \\ e^{pt}(r_2 \cos qt - s_2 \sin qt) \\ \dots \\ e^{pt}(r_n \cos qt - s_n \sin qt) \end{pmatrix} + i \begin{pmatrix} e^{pt}(r_1 \sin qt + s_1 \cos qt) \\ e^{pt}(r_2 \sin qt + s_2 \cos qt) \\ \dots \\ e^{pt}(r_n \sin qt + s_n \cos qt) \end{pmatrix} = u(t) + iv(t).$$

І, як випливає з властивості 5.1.4 розв'язків однорідних систем, якщо комплексна функція  $u(t) + iv(t)$  дійсного аргументу є розв'язком однорідної системи, то окремо дійсна і уявна частини також будуть розв'язками, тобто комплексним власним числам  $\lambda_{1,2} = p \pm iq$  відповідають лінійно незалежні розв'язки

$$u(t) = \begin{pmatrix} e^{pt}(r_1 \cos qt - s_1 \sin qt) \\ e^{pt}(r_2 \cos qt - s_2 \sin qt) \\ \dots \\ e^{pt}(r_n \cos qt - s_n \sin qt) \end{pmatrix}, \quad v(t) = \begin{pmatrix} e^{pt}(r_1 \cos qt + s_1 \sin qt) \\ e^{pt}(r_2 \cos qt + s_2 \sin qt) \\ \dots \\ e^{pt}(r_n \cos qt + s_n \sin qt) \end{pmatrix}.$$



3. Якщо характеристичне рівняння має кратний корінь  $\lambda$  кратності  $\gamma$ , тобто  $\lambda_1 = \lambda_2 = \dots = \lambda_\gamma = \lambda$ , то розв'язок системи рівнянь має вигляд

$$\begin{pmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \dots \\ x_n(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (\beta_1^1 + \beta_1^2 t + \dots + \beta_1^\gamma t^{\gamma-1}) e^{\lambda t} \\ (\beta_2^1 + \beta_2^2 t + \dots + \beta_2^\gamma t^{\gamma-1}) e^{\lambda t} \\ \dots \\ (\beta_n^1 + \beta_n^2 t + \dots + \beta_n^\gamma t^{\gamma-1}) e^{\lambda t} \end{pmatrix}.$$

Підставивши його у вихідне диференціальне рівняння і прирівнявши коефіцієнти при однакових степенях, одержимо  $\gamma \times n$  - рівнянь, що містять  $\gamma \times n$  - невідомих. Тому що корінь характеристичного рівняння  $\lambda$  має кратність  $\gamma$ , то ранг отриманої системи  $m - \gamma = \gamma(n - 1)$ . Вводячи  $\gamma$  довільних сталих  $C_1, C_2, \dots, C_\gamma$  і розв'язуючи систему, одержимо

$$\beta_i^j = \beta_i^j(C_1, C_2, \dots, C_\gamma), \quad i = \overline{1, n}, \quad j = \overline{1, \gamma}.$$